

DECIZIA NR. 3468/24.05.2016

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA

societate în insolvență, înregistrată la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice
Suceava, Inspekția Fiscală, sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul
Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul
Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava, prin adresa nr.din
21.10.2014, înregistrată la instituția noastră sub nr. cu privire la
contestația nr., formulată de **S.C. „X” S.R.L.**, societate în
insolvență, cu sediul în municipiul Rădăuți, str., jud. Suceava,
înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Suceava sub nr., cod unic de
înregistrare RO, prin împuternicit

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, prin contestația nr. din
17.10.2014, semnată de domnul Hînțar Dorin, precizează că contestă Decizia
de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de
inspekția fiscală pentru persoane juridice nr., Decizia privind
nemodificarea bazei de impunere nr., Decizia privind măsurile stabilite de
inspekția fiscală nr. – 09.2014, Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. –
09.2014 și Raportul de inspekție fiscală nr. F.....

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea
adăugată.

Având în vedere faptul că **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, se
află în procedura de insolvență, organul de soluționare competent, prin
adresa nr., a solicitat lichidatorului judiciar, Casa de Insolvență
Bucovina IPURL Suceava, să se prezinte la sediul instituției pentru a semna
și ștampila contestația, în conformitate cu prevederile pct. 2.2. din
Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.
92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul
președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014.

Urmare solicitării, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, sub nr. 10593 din 05.04.2016, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, reprezentată de domnul Ivanovici Florin, desemnat drept administrator judiciar pentru debitoarea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, menționează faptul că:

„În virtutea garantării dreptului la apărare ne însușim contestația formulată de către asociatul statutar Hînțar Dorin împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-SV”

Urmare solicitării prin e-mail făcută de organul de soluționare competent, făcută în data de 04.05.2016, de a comunica dacă Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, reprezentată de domnul Ivanovici Florin, desemnat drept administrator judiciar pentru debitoarea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, își însușește contestația și împotriva celorlalte înscrisuri comunică faptul că:

„ ne însușim contestația formulată de către asociatul statutar Hînțar Dorin împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. și împotriva Deciziei de nemodificare nr.”

Având în vedere prevederile art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *„Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.”*, contestația este soluționată în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actelor administrative fiscale atacate, în data de **18.09.2014**, potrivit adresei nr. și data depunerii contestației, **17.10.2014**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția Fiscală, sub nr. 78321.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, prin contestația nr. din 17.10.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția Fiscală,

sub nr., precizează că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., a Deciziei privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014, a Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. – 09.2014 și a Raportului de inspecție fiscală nr., pe care le consideră nelegale și netemeinice, pentru următoarele motive:

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, este o societate în insolvență, reprezentată legal prin administrator, căruia nu i s-a retras dreptul de administrare prin Hotărârea Intermediară nr., a Tribunalului Suceava, prin care a fost dispusă deschiderea procedurii generale a insolvenței și a desemnat ca administrator judiciar Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava.

Având în vedere faptul că nu a fost înștiințat despre control, consideră că constatările și sumele stabilite de organele de inspecție fiscală, nu au nici un temei legal, neavând posibilitatea de a se apăra, de a prezenta toate documentele și nu s-au solicitat nici un fel de relații.

Precizează că inspecția fiscală s-a realizat la sediul administratorului judiciar provizoriu, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, iar prin realizarea inspecției fiscale, au fost încălcate prevederile art. 94, art. 101, art. 102, art. 103, art. 105 și art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, nu a luat niciodată la cunoștință despre constatările Gărzii Financiare Suceava din data de 07.10.2013, documentele societății fiind ridicate de Garda Financiară la data de 15.05.2013, acestea nu au mai fost restituite societății.

Menționează faptul că a sesizat organele de cercetare penală cu privire la emiterea de către comisarii Gărzii Financiare a unei adrese false, ca urmare a „*efectuării unui control*” care nu a fost realizat.

Precizează că administratorul judiciar, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, nu putea să dea relații complete și pertinente despre activitatea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, deoarece a intrat în posesia documentelor ridicate de Garda Financiară abia în luna decembrie 2013, iar în decizia de impunere toate datele sunt eronate, în condițiile în care, societatea nu a fost înștiințată despre inspecție, nu a putut oferi relații, documente și date, constatările au fost făcute unilateral, pe baza unei documentații incomplete și fără ca societatea să se poată apăra sau să fie asistată juridic.

Față de situația prezentată, consideră că toate constatările organelor de inspecție fiscală concretizate în deciziile contestate sunt nule de drept și solicită infirmarea lor.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. F-SV, au efectuat inspecția fiscală la **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, pentru perioada 01.01.2011 – 31.01.2013, referitor la impozitul pe profit, pentru perioada 01.02.2013 – 31.03.2014, la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și pentru perioada 01.01.2011 – 31.03.2014, referitor la taxa pe valoarea adăugată, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-SV, în baza căruia au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., pentru impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2011 – 31.01.2013 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., prin care au stabilit un impozit pe veniturile microîntreprinderilor suplimentar de plată în sumă de **S lei**, calculat la o bază impozabilă în sumă de S lei, pentru perioada 01.02.2013 – 31.03.2014, precum și TVA în sumă de **S lei**, calculată la o bază impozabilă în sumă de S lei, pentru perioada 01.01.2011 – 31.03.2014, dobânzi aferente TVA în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei**, calculate pentru perioada 26.03.2012 – 12.03.2013.

Obiectul de activitate – Comerț cu ridicata al produselor chimice, cod CAEN 4675.

În Raportul de inspecție fiscală nr., la Cap. III – Constatări fiscale, au fost consemnate următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, stabilit suplimentar la o bază impozabilă în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că la determinarea bazei de impozitare a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, au avut în vedere realitatea declarațiilor fiscale în corelație cu datele înscrise în balanțele de verificare, registrele contabile și documentele de evidență primară, precum și adresa Gărzii Financiare Suceava nr., cu anexele aferente, (Proces verbal de ridicare documente din data de 14.05.2013, Fișe de magazie, Lista de inventariere întocmită la data de 28.06.2013 și Nota explicativă dată în data de 07.06.2013, de către administratorul societății, domnul), adresă înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția fiscală, sub nr.

Prin adresa nr., comisarii Gărzii Financiare Suceava, precizează că au constatat *„o lipsă în gestiunea S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA de aproximativ S lei, constituită ca diferență dintre soldul scriptic de mărfuri înregistrat în documentele contabile și cele constatate faptic în urma inventarierii.”*

Din verificările efectuate asupra documentelor financiar – contabile puse la dispoziție, respectiv asupra modului de calcul, reținere și declarare a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, organele de inspecție fiscală au

stabilit o diferență de impozit în sumă de **S lei**, la o bază impozabilă în sumă de S lei ($S \text{ lei} \times 3\%$), modul de calcul fiind prezentat în anexa nr. 3 la raport.

Precizează că nu au calculat dobânzi și penalități de întârziere deoarece societatea verificată este în reorganizare începând cu data de 12.03.2013.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită la o bază impozabilă în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că obiectivele inspecției fiscale au fost verificarea realității și legalității sumelor înscrise în deconturile de TVA, pe baza documentelor puse la dispoziție, respectiv jurnalele de cumpărări și vânzări, facturi și alte documente din care rezultă TVA deductibilă și colectată.

Pentru efectuarea inspecției, au avut în vedere și adresa Gărzii Financiare Suceava nr., cu anexele aferente, (proces verbal de ridicare documente, fișe de magazie, listă de inventariere la data de 28.06.2013 și Nota explicativă dată de administratorul societății, domnul Hîntar Dorin), adresă înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția Fiscală, sub nr., prin care au constatat „o lipsă în gestiunea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA** de aproximativ S lei, constituită ca diferență dintre soldul scriptic de mărfuri înregistrat în documentele contabile și cele constatate faptic în urma inventarierii.”

Organele de inspecție fiscală menționează că la data de 31.03.2014, **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, înregistra TVA de rambursat în sumă de 28.809 lei, iar din verificarea documentelor de evidență primară și contabilă privind achizițiile și vânzările de bunuri și/sau servicii, respectiv a jurnalelor de cumpărări și vânzări, precum și a deconturilor de TVA, au stabilit o diferență în sumă totală de **S lei**, ($S \text{ lei} + S \text{ lei} + S \text{ lei}$) stabilită la o bază impozabilă în sumă de S lei.

Fac mențiunea că suma de S lei, se compune din TVA în sumă de S lei ($S \text{ lei} \times 24\%$), aferentă lipsei din gestiune, diferența în sumă de S lei, este declarată eronat în lunile august și septembrie 2011, iar suma de S lei, reprezintă TVA colectată și nedeclarată.

Pentru neplata la termen a diferenței de TVA în sumă de **S lei**, au fost calculate dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei**, calculate pentru perioada 26.03.2012 – 12.03.2013.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, a diferenței de TVA și a accesoriilor aferente TVA, sunt următoarele:

- art. 107, art. 110, art. 134, art. 156² și art. 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. Referitor la aspectele procedurale legate de modalitatea de desfășurare a inspecției fiscale, cauza supusă soluționării este dacă motivele invocate de contestatoare privind modul de desfășurare a inspecției fiscale atrag nulitatea actelor administrative fiscale emise în urma inspecției fiscale.

În fapt, inspecția fiscală efectuată la **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, societate în insolvență, a fost inițiată în data de 08.09.2014, în baza Avizului de inspecție fiscală nr., comunicat sub semnătură de primire lichidatorului judiciar, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, în data de 08.09.2017, verificare ce a vizat soluționarea adresei Gărzii Financiare Suceava nr. 133.990/07.10.2013, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, sub nr., prin care se solicită efectuarea inspecției, având în vedere faptul că comisarii Gărzii Financiare Suceava, au constatat o lipsă în gestiunea societății de aproximativ 1.100.000 lei.

Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava, a emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., pentru impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2011 – 31.01.2013 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., în baza Raportului de inspecție fiscală nr., care au fost comunicate lichidatorului judiciar, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, în data de 18.09.2014, potrivit adresei nr.

Prin contestația formulată, **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, societate în insolvență, invocă nulitatea actelor administrative fiscale emise prin nerespectarea condițiilor procedurale privind modul de efectuare a inspecției fiscale prevăzute de Codul de procedură fiscală (nu a fost înștiințată despre control, inspecția s-a desfășurat la sediul administratorului judiciar, nu a putut să pună la dispoziție documente și să dea relații).

În drept, potrivit art. 43 și art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 43

„(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;

d) *obiectul actului administrativ fiscal;*

e) *motivele de fapt;*

f) *temeiul de drept; [...].”*

ART. 46

“Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”.

Din textele de lege citate rezultă că elementele precizate la art. 43 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, formează conținutul actului administrativ fiscal, fără ca textul de lege să conțină vreo mențiune cu privire la obligativitatea sau conținutul propriuzis al fiecărui element în parte.

Prin lege, se precizează în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedură fiscală.

Ca urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și a calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, iar constatarea nulității poate să fie efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

În ceea ce privește lipsa, ori înscrisura eronată a celorlalte elemente din conținutul actului administrativ fiscal, precum și nerespectarea unor reguli privind condițiile procedurale legate de emiterea actului, nu este sancționată cu nulitatea absolută a acestuia.

Astfel, pentru a fi lovite de nulitate, având în vedere prevederile art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, actul administrativ fiscal: „este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia”

În ceea ce privește invocarea nerespectării dreptului la ascultare, potrivit art. 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) *Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.*

(2) *Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio*

modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept”.

Având în vedere prevederile legale de mai sus se rețin următoarele aspecte:

Prin Înștiințarea pentru discuția finală nr. reprezentantul legal al **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, respectiv lichidatorul judiciar Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, a fost informat în data de 16.09.2014, cu privire la data discuției finale asupra constatărilor inspecției fiscale, fiind înștiințat că își poate exprima punctul de vedere, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale, punctul de vedere fiind exprimat de către lichidator în data de 16.09.2014, respectiv, față de obligațiile stabilite, urmare discuțiilor avute cu organele de inspecție fiscală, punctul de vedere este următorul: “nu avem”.

Având în vedere cele prezentate, precum și faptul că argumentele societății cu privire la modalitatea de efectuare a inspecției fiscale, nu sunt de natură să conducă la nulitatea actelor administrative fiscale atacate, cauza de nulitate fiind expres și limitativ prevăzute la art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmează a se respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, cu privire la acest capăt de cerere.

B. Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, aceste diferențe în condițiile în care sunt aferente mărfii constatate lipsă la inventar și neimputabile, contestatorul nedovedind cu documente o altă situație decât constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava, a stabilit în sarcina **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA** aceste

diferențe având în vedere și adresa Gărzii Financiare Suceava nr. 133.990/07.10.2013, cu anexele aferente, (proces verbal de ridicare documente, fișe de magazie, lista de inventariere întocmită la data de 28.06.2013 și Nota explicativă dată de administratorul societății, domnul Hîntar Dorin din data de 07.06.2013), adresă înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspekția Fiscală, sub nr.

Prin adresa nr., comisarii Gărzii Financiare Suceava, precizează că au constatat: *„o lipsă în gestiunea S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA de aproximativ S lei, constituită ca diferență dintre soldul scriptic de mărfuri înregistrat în documentele contabile și cele constatate faptic în urma inventarierii.”*

Organele de inspekție fiscală au confirmat cele constatate de către comisarii Gărzii Financiare Suceava și au constatat că marfa în sumă de S lei a fost vândută, dar nu a fost înregistrată în evidența contabilă.

Potrivit balanței de verificare încheiată la data de 31.03.2014, societatea avea în soldul debitor al contului 371 – Mărfuri, suma de S lei, iar potrivit listei de inventariere încheiată la data de 28.06.2013, valoarea stocului de marfă este de doar S lei, ca urmare, rezultă o diferență în sumă de S lei (S lei minus S lei).

Astfel, s-a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei** (S lei x 3%), precum și o diferență de TVA în sumă de **S lei** (S lei x 24%).

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, motivează faptul că nu a luat niciodată la cunoștință despre constatările Gărzii Financiare Suceava, din data de 07.10.2013.

În drept, referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor art. 107 și art. 110 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 107

“Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 3%”.

ART. 110

“(1) Calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe venit”.

Referitor la TVA, în speță sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

ART. 128

„(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[....]

d) *bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)*”.

ART. 134

„(1) *Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.*

(2) *Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.*

(3) *Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei”.*

Având în vedere prevederile legale menționate, se reține faptul că pentru bunurile constatate lipsă din gestiune există obligația colectării taxei pe valoarea adăugată, lipsa fiind asimilată livrării de bunuri efectuate cu plată, iar exigibilitatea intervine la data la care organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să solicite plata taxei.

Din analiza documentelor din dosarul cauzei se reține faptul că în lista de inventar întocmită de contestatoare în data de 28.06.2013, valoarea mărfii în stoc este de S lei, iar în balanța de verificare încheiată la data de 31.03.2014, stocul este de S lei, diferența în sumă de S lei fiind de fapt lipsă din gestiune, pentru această diferență se datorează impozit și TVA.

Având în vedere că începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, sunt luate în considerare și deciziile Curții Europene de Justiție, în scopul aplicării uniforme și respectării aquis-ului comunitar în domeniul taxei pe valoarea adăugată, se reține că jurisprudența comunitară recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară **dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

La paragraful 23 și 24 din cazul C-110/94 Inzo și paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, Curtea a stabilit ca **este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii** și art. 4 din

Directiva a VI-a (în prezent, Directiva 112/2006/CE) nu împiedică **autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei** în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile. În cazurile de fraudă sau de abuz, în care, de exemplu, persoana implicată, sub pretextul intenției de a desfășura o anumită activitate economică, de fapt cu intenția de a obține bunuri proprii pentru care se poate obține o deducere, autoritatea fiscală poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului că acele deduceri au fost efectuate pe declarații false.

Ca urmare, se constată că legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei** și diferența de TVA în sumă de **266.673 lei**, urmând ca și pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, va fi respinsă ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

C. Referitor la TVA în sumă de S lei, dobânzile în sumă de S lei și penalitățile de întârziere în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru aceste diferențe în condițiile în care S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, nu aduce nici un argument în susținerea cauzei, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava, a stabilit în sarcina **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, și diferența de TVA în sumă totală de **S lei**, din care, diferența în sumă de S lei, este declarată eronat în lunile august și septembrie 2011, iar suma de S lei, reprezintă TVA colectată și nedeclarată.

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, deși precizează că: *„înțelegem să contestăm toate sumele și măsurile înscrise în deciziile atacate”,* nu aduce nici un argument cu privire la taxa declarată eronat.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, se reține că, deși contestatoarea contestă obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa, nu aduce în susținerea contestației nici un argument de fond care să înlăture constatările organului fiscal, pentru diferența de TVA în sumă de **S lei**, dobânzile aferente în sumă de **S lei** și penalitățile de întârziere în sumă de **S lei**.

În drept, cu privire la „Forma și conținutul contestației”, potrivit prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

De asemenea, prevederile punctului 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014, stipulează:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Organul de soluționare competent are în vedere și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”, precum și cele ale art. 217 alin. (1) din același act normativ, care precizează că:

„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”, coroborate cu prevederile punctului 11.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, unde se precizează următoarele:

„Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”.

Ca urmare, se va respinge contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, ca nemotivată, pentru TVA în sumă de **S lei**, dobânzile

aferente în sumă de **S lei** și penalitățile de întârziere în sumă de **S lei**, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

D. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., întocmită în urma inspecției fiscale la contribuabilul **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru impozitul pe profit, nu s-a modificat baza de impunere în perioada 01.01.2011 – 31.01.2013.

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., fără să motiveze și să demonstreze faptul că a fost lezat în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);*
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

La art. 109, art. 205 și art. 206 din același act normativ se prevede că:

ART. 109

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

ART. 205

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

ART. 206

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

Din coroborarea prevederilor legale prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit sume de plată, cât și actele administrative fiscale prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care se consideră că a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Se reține că **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, se află în situația de a contesta un act administrativ fiscal prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezat în vreun interes al său.

De asemenea, contestatoarea nu a demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, nu a avut în vedere faptul că prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că, pentru impozitul pe profit, nu s-a modificat baza de impunere în perioada 01.01.2011 – 31.01.2013.

Din cele prezentate se reține că, prin emiterea deciziei de nemodificare a bazei de impunere **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, nu a fost lezată în drepturile sale.

În speță, sunt aplicabile prevederile pct. 12.1. lit. d) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim.”

Drept urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus, contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., urmează să fie respinsă ca fiind lipsită de interes.

E. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014 cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care aceasta a fost formulată de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

În fapt, **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, prin contestația nr. 625 din 17.10.2014, semnată de domnul Hînțar Dorin, precizează că contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., Decizia privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014, Decizia de instituire a măsurilor asiguratorii nr. – 09.2014 și Raportul de inspecție fiscală nr.

Având în vedere faptul că **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, se află în procedura de insolvență, organul de soluționare competent, prin adresa nr., a solicitat lichidatorului judiciar, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, să se prezinte la sediul instituției pentru a semna și ștampila contestația, în conformitate cu prevederile pct. 2.2. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014.

Urmare solicitării, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, sub nr., Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, reprezentată de domnul Ivanovici Florin, desemnat drept administrator judiciar pentru debitoarea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, menționează faptul că:

„În virtutea garantării dreptului la apărare ne însușim contestația formulată de către asociatul statutar împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-

.....

Urmare solicitării prin e-mail făcută de organul de soluționare competent, făcută în data de 04.05.2016, de a comunica dacă Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, reprezentată de domnul Ivanovici Florin, desemnat drept administrator judiciar pentru debitoarea **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, își însușește contestația și împotriva celorlalte înscrisuri comunică faptul că:

„ ne însușim contestația formulată de către asociatul statutar Hîntar Dorin împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. și împotriva Deciziei de nemodificare nr. ”.

În drept, sunt incidente prevederile art. 206, alin. (1), lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

În cauză, sunt aplicabile și prevederile pct. 2.2., 2.3. și 3.2. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014, care stipulează:

„2.2. În situația în care contestația este formulată printr-un împuternicit al contestatorului, organele de soluționare competente vor verifica împuternicirea, iar în cazul în care contestatorul se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare, contestația va purta semnătura și ștampila administratorului special/ administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

2.3. În situația în care contestația nu îndeplinește cerințele care privesc depunerea în original a împuternicirii sau în copie legalizată, semnătura, precum și ștampilarea acesteia, organele de soluționare competente vor solicita contestatorului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ca în termen de 5 zile de la comunicare să îndeplinească aceste cerințe. În caz contrar, contestația va fi respinsă, fără a se mai antama fondul cauzei.

3.2. Dosarul contestației va cuprinde: contestația în original, care trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite, precum și amprenta ștampilei, în cazul contestatarului persoană juridică, împuternicirea avocațială în original, sau în copie legalizată, după caz, actul prin care se desemnează administratorul special/administratorul judiciar/lichidatorul, actul administrativ fiscal atacat, în copie, precum și anexele acestuia, copii ale documentelor care au legătură cu cauza supusă soluționării, documentele depuse de contestator și sesizarea penală în copie, dacă este cazul”.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, organul de soluționare competent reține că pentru a fi îndeplinite condițiile procedurale, Casa de Insolvență Bucovina IPURL, în calitate de administrator judiciar al **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, trebuia să-și însușească contestația depusă de societate, prin domnul Hînțar Dorin, împotriva Deciziei privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014.

Mai mult, la solicitarea organului de soluționare competent, organele de inspecție fiscală, precizează prin e-mail că: *„nu s-a întocmit dispoziție de măsuri și măsuri asiguratorii, societatea fiind în insolvență la data încheierii RIF.”*

Ca urmare, având în vedere toate aspectele prezentate, în speță sunt aplicabile prevederile art. 213, alin. (5) și art. 217, alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 213 - Soluționarea contestației

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Art. 217 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei,” coroborate cu prevederile pct. 12.1, lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală”.

Ca urmare, având în vedere faptul că **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, se află în insolvență, iar lichidatorul judiciar, Casa de Insolvență Bucovina IPURL Suceava, nu și-a însușit contestația formulată împotriva Deciziei privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014, pentru acest capăt de cerere, se va respinge contestația, ca fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

F. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. - 09.2014, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care contestația formulată împotriva deciziei privind măsurile asiguratorii nu se află în competența sa de soluționare.

În fapt, S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA, prin contestația nr. 625 din 17.10.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspekția Fiscală, sub nr. precizează că formulează contestație și împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. – 09.2014.

În drept, prevederile referitoare la calea de atac împotriva actelor prin care se dispun măsurile asiguratorii sunt stipulate la art. 129 alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asiguratorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172”.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (1) și alin. (4) din același act normativ:

„(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

[.....]

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege citate, se constată faptul că soluționarea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. – 09.2014, este de competența instanțelor de judecată, motiv pentru care, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, nu se poate investi cu acest capăt de cerere.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 214 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru personae juridice nr., emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspekția Fiscală, în baza Raportului de inspekție fiscală nr., pentru suma totală de **S lei**, ce reprezintă:

- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - taxa pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Inspecția Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de **S lei**, ce reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 3 Respingerea, ca fiind lipsită de interes, a contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Art. 4 Respingerea contestației formulate de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. – 09.2014 ca fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

Art.5 Constată necompetența materială a Serviciului Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, privind contestația formulată de **S.C. „X” S.R.L., JUD. SUCEAVA**, împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. – 09.2014, competența fiind a instanței de judecată.

Art. 6 Serviciul Administrativ și Achiziții, va comunica prezenta decizie contestatoarei și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau Tribunalul Suceava.